TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VÄLIMÄKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

ODOTTAAKO ISOA UNIOTA I. W. W:N KOHTALO?

Viime vuoden työtaisteluista syntyi Canadassa uusi koko maata käsittävä uniojärjestö, joka toimii industriaalisen unionismin periaatteiden ja menettelytapain mukaisesti. Samalla tapaa kuin I. W. W. alkuaikoinaan, hyväksyy tämäkin järjestö poliittisen toiminnan ja sen jäsenistö on useissa vaalitaisteluissa osottanut, että se pitää poliittista toimintaa yhdenarvoisena taloudellisen toiminnan kanssa, tai oikeastaan käsittää, ettei työväenluokan poliittinen toiminta olekaan muuta kuin osa sen taloudellisista pyrkimyksistä. Järjestö on siis periaatteiltaan ja menettelytavoiltaan koettanut pyrkiä täyttämään niitä vaatimuksia mitä sosialistinen työväki taloudelliselle järjestölle asettaa.

Mutta nyt sitä näyttää kohtaavan koettelemuksen ajat. Se uhkaa joutua porvariston puolelta samallaisen vainon alaiseksi kuin on ollut I. W. W. rajan tällä puolen. Albertassa ja B. Columbiassa on kaivantojen omistajat hallituksen työministerin määräyksestä ruvenneet vaatimaan miehiä eroamaan tästä järjestöstä ja liittymään takasin U. M. W.-liittoon. Kun miehet eivät tahdo tähän taipua on joissakin paikoin jo puhjennut lakkoja ja jos työministeri edelleenkin painostaa vaatimustaan, tulee lakko levenemään yleiseksi noilla alueilla. Länsi-Canadan metsäherrat ovat myöskin julistaneet avoimen sodan Ison Union miehiä vastaan ja samaa esimerkkiä seuraavat työnantajat kaikilla muilla aloilla yli Länsi-Canadan.

Idässä, Ontariossa, ovat metallinkaivajat myöskin päättäneet yhtyä tähän järjestöön ja siellä ovat kaivantoherrat alottaneet julkisen tappelun. Ison Union jäsenenä oleminen merkitsee mustalle listalle joutumista ja kaikkea muuta vainoa, mihin vaan kaivantoherrat ovat kylliksi voimakkaita turvautumaan. Uuden järjestön hävittäminen on sielläkin herrain aikomuksena. Sama hyökkäilyhalu on sitten tietysti levinnyt muidenkin Itä-Canadan työnteettäjien keskuuteen. Kaikkialla he näkevät suurimman vaaran tässä uudessa järjestössä ja tahtovat tappaa sen ennenkuin se ehtii voimakkaammaksi päästä. Ja vaikka järjestö on vielä nuori, näyttää järjestön sisälläkin olevan joitakin koko hyviä hajotusmestareita. Metsätyöläisten konventsionien raportit ja kirjotukset lehdissä osottavat, että järjestöllä on vastassaan aineksia jotka voivat tehdä sen järjestymisen ja toiminnan vakiintumisen vaikeaksi. I. W. W:lle suosiolliset metsämiehet nähtävästi haluaisivat yhdistää järjestön I. W. W:hen ja se yhä höllentää sisäistä eheyttä, joka tänä aikana olisi sille kovin tarpeen.

Yleensä katsoen on Isolla Unioilla kovat ajat edessään. Porvaristo tekee parhaansa sen jäsenistön epätoivoon saattamiseksi. Se tietää, että jos järjestö saisi muutaman vuoden aikaa rauhassa kehitellä järjestöään, vakiintuisi sen toiminta ja kiintyisi sen jäsenistö järjestöönsä siinä määrin, ettei sitten enää voisi millään siitä erottaa. Mutta nyt alussa sen voi tehdä, jos sitä ollenkaan voi ja siitä hyökkäily. Mustallalistalla ja muulla sellaisella tahdottaisiin vierottaa vakinainen seisova ammattiväki pois järjestöstä niin että järjestö jäisi kokonaan ammattitaidottomain ja liikkuvan työväen järjestöksi. Silloin sen voisi ajaa hyväksymään samallaisen epätoivoisen ohjelman kuin on Amerikan puolen I. W. W:llä. Silloin olisi järjestön edistymisen tiet tukittu.

Mielenkiinnolla seuraamme tämän järjestön taisteluita ja kehitystä. Mikään ei olisi vahingollisempaa, ei ainoastaan Canadan vaan Yhdysvaltainkin työläisille, jos porvaristo onnistuisi tämän lupaavan järjestöyrityksen siellä alkuunsa kukistamaan. Sillä jos tämä järjestö Canadassa itselleen pysyväisen jalansijan saa, tulee se epäilemättä saamaan Yhdysvaltain puolellakin laajasti kannatusta, ehkä enempi kuin se itse Canadassa voi saadakaan. Täällä on sellaisen järjestön tarve suurin.

Voittopuolelle Ison Union taistelussa on merkittävä se, että sillä on melkosen suuri kannatus sodasta palanneiden miesten keskuudessa ja heidän vaikutusvaltansa Canadassa on suuri. Se seikka yksinään merkitsee paljon Ison Union eduksi.

PITKÄLLE MENEE RAJOTUKSET.

Kansasin valtiossa on vanhoillisuudestaan kuuluisa liittovaltioiden tuomari John C. Pollock kieltänyt kansalaisoikeudet eräältä farmarilta ainoastaan sen syyn tähden, että tämä farmari oli kuulunut Kansasin farmarien non-partisan liittoon.

Pian ollaan siinä, että republikaaninen tuomari kieltää demokraatipuolueen kannattajalta kansalaispaperit ja päinvastoin. Kaikki sellaiset jotka vähimmässäkään määrin kannattavat trustihallituksen kukistamista, ovat nyt jo kelvottomia pääsemään kansalaisiksi. Mielivaltaa vaan ei lakia noudatetaan Yhdysvalloissa nykyisin kansalaisiksi pyrkijöihin nähden.

Mutta kun näin pitkälle on päästy, taitaa helpotuskin olla lähellä. Tämä mielivalta on nyt jo ainakin lähempänä loppuaan kuin alkuaan. Nykyiset lait ja nykyiset tuomarit eivät voi kestää sen poliittisen hyökyaallon iskua joka tämän taantumuksen jälkeen tuleva on. Ja silloin kun uusi aines pääsee hallitsemaan Amerikassa, antaa se ulkomaalaisekkelin kansalaisoikeudet aina niin paljoa helpommin, minkä enemmän hän tietää yhteiskunnallisista ja valtiollisista asioista.

Valistustyö ja pitkäaikaiset lakot

Pitkäaikaisia lakkoja on yleensä noustu vastustamaan uudemman unionistisen liikkeen ja sosialistienkin taholta. Monia kuukausia, jopa vuosiakin kestävät lakot uuvuttavat aina niissä osallisena olleet työläiset ja tekevät heidät hitaiksi vaatimaan uusia parannuksia, vaikkapa yritys onnistuneestikin päättyisi. Ja sitten on vielä tultu huomaamaan että lakot, jotka kahta kolmea kuukautta pitemmälle venyvät, tahtovat melkein poikkeuksetta päättyä työläisten häviöllä. Varsinkin on tämä totta sellaisiin lakkoihin nähden joissa osanottajina on suurempi määrä ammattitaidotonta, vähävaraista ja helposti syrjäytettävää väestöä. Ammattilaisille pitkäaikaiset lakot sentään vielä useinkin vähän onnistuneemmin päättyvät, sillä heidän toimeentulonsa, union avustuksen ja omien varojensa kautta, on paremmin mahdollista kuin tuhansien ammatittomien elättäminen, eikä heidän paikkansa ole yhtä helposti täytettävissä.

Ammatittomien ja pienemmän ammattitaidon alain työläisten järjestymisen mukana vasta onkin tämä vastustus pitkiä lakkoja vastaan tullut päivänkysymykseksi. Sillä lakon pituudesta useinkin riippuu, ei ainoastaan sen vaatimuksen toteuttaminen mikä kulloinkin sattuu olemaan kysymyksessä, vaan vielä enempi itse järjestön olemassaolo ja taisteluhalun säilyminen.

Jos lakko jatkuu kahta kuukautta pitemmälle, on se hävitty, lausui kerran eräs huomattu unionistien johtomies. Eikä hän ollut tuplajuulainenkaan, vaikka hän tämän I. W. W:n maksimin esitti. Hän oli vanha A. F. L:n lakoissa kouluuntunut John Fitzpatrick, joka otti osaa teräslakon ohjaamiseen. Hän oli siis saanut kokemuksesta saman opetuksen kuin tuplajuulaisetkin vaikkakin eri aloilla.

Mutta pahin puoli asiassa on se ettei lakon pituutta voi mitenkään mennä etukäteen määräämään. Ei ole taistelusuunnitelmille eduksi mennä kuuluttamaan etukäteen, että nyt ollaan lakossa kuukausi tai kaksi ja sitten palataan työhön. Sehän olisi suunnitelmainsa paljastamista viholliselle. Monasti tulee myöskin tilanne sellaiseksi ettei lakkoa voi lopettaa vaikka näkisikin häviön edessään jos lakko kovin pitkälle jatkuu. Se voi tapahtua siten että työnantajat julistavat työsulun lakkolaisia vastaan ja se voi tapahtua myös senkin tähden, että lakon lopettaminen ilman minkäänlaisia tuloksia, merkitseisi järjestöjen häviämistä ja pahempaa tappiota kuin lakon päättyminen hiljalleen pitkäaikaisen taistelun kautta. Lakkojen luonne, ja niihin yhtyvät eri tekijät ovat yhtä moninaiset kuin itse lakotkin. Mitään vissiä raudan lujaa sääntöä ja menettelytapaa ei voi laatia, jota jokaisessa lakossa olisi sellaisenaan seurattava. Kaikki lakot vaativat omat erikoiset menettelytapansa, vaikkapa taistelu pääpiirteissään liikkuukin samojen rajojen sisällä.

Tämän tähden ei lakkojen pituuden ja kaikkien menettelytapojen määritteleminen etukäteen olekaan läheskään niin tärkeää kuin on unioiden jäsenistön kasvattaminen ja valistaminen niin, että he ovat tietoisia ei ainoastaan lakkotehtävistään ja unionismista, vaan että he omaavat täydellisen sosialistisen katsomuksen yhteiskunnallisista oloista ja käsittävät sen, että unionistinen taistelu itse asiassa ei ole mitään muuta kuin opportunistista hommaa jokapäiväisen leivän suurentamiseksi ja että parhainkin voitto, mitä lakon kautta saavutetaan, jää vain väliaikaiseksi voitoksi, ellei sitä seuraa jatkuva taistelu ja toiminta uusien saavutusten hankkimiseksi.

Tämän tietoisuuden omaavalle joukolle ei epäonnistuneesta lakosta aina johtuva pettymys tule niin syvälliseksi, että se vuosikausiksi lamauttaisi heidät ja saattaisi kylmäkiskoiseksi kaikellaisille työväen toimintayrityksille, kuten tähän saakka on niin monasti tahtonut käydä. Myöskin olisi yleisistä työväenliikkeen periaatteista ja lakkotaktiikan pääprinssiipeistä tietoinen joukko aina kykenevämpi itse harkitsemaan, milloin on parhain aika peräytyä taistelusta, jos näkee mahdottomaksi voittaa, kuin on sellainen joukko joka puolittain väkipakkoisesti, joukkokurin avulla, on mukaan saatu. Minkä tiedottomampi on lakossa oleva joukko, sen vähempi uskalletaan lakon vallitessa ottaa keskustelun alaiseksi voiton mahdollisuudet. Sillä jokainen arvelukin siitä, että häviö ehkä olisi edessä, saa jo tiedottoman joukon horjumaan, joukkokurin höltymään, minkä seurauksena on, että työhaluisia alkaa ilmenemään. Tiedoton joukko ei kestä itsearvostelua, sille täytyy kaiken aikaa iskeä lujasti vaan sitä, että voitto on edessä kun vaan jaksetaan joku aika ponnistella. Joskus tällä tavoin onnistutaan voitto saavuttamaan, mutta useimmiten ei. Sillä vihollinen on myöskin selvillä entisen työvoimansa tietoisuudesta ja taistelulujuudesta, menetellen sen mukaan. Kun tiedoton joukko sitten viimein huomaa häviön edessään ja rintama murtuu, alkaa se syyttelemään "johtajiaan" siitä ettei heille ennen sanottu, että näin käy, kun aina vaan uskoteltiin, että voitto kyllä tulee kun vaan jaksetaan tapella. Seurauksena siitä on pitkäaikaiset sisäiset riidat ja katkeruus, mikä tekee uudelleen järjestämistyön, usein monen vuoden ajaksi, aivan mahdottomaksi.

Kun asia tällä tavoin on, ja kun tuollaisia pettymyksiä saadaan yhä uudelleen ja uudelleen, missä ikänä isommat joukot lakkoon joutuvat ja pitkän nälkäkuurin perään taistelunsa menettävät, jääden kyllästyneinä ja väsyneinä lepäämään vuosikausiksi, tuntien monasti hävinneen taistelun jälkeen yhtä paljon vihaa omia järjestöjään ja niiden toimihenkilöitä kohtaan, kuin ennen lakon aikana työnteettäjiä kohtaan, täytyy ihmetellä ettei Amerikan uniojärjestöissä vieläkään ymmärretä antaa suurempaa arvoa joukkojen valistustoiminnalle. Parhainkin osa tämän maan unionistisesta liikkeestä panee paljon suurempaa painoa kaikenlaisille pienille, dokmeiksi kovettuneille järjestötoimille kuin joukkojen, jäsenistönsä, valistamiselle. Kirjallisuutta levitetään kyllä joidenkin järjestöjen taholta vähäsen silloin tällöin, mutta sekin on perin pintapuolista. Samoin puheet, mitä toisiaan pidetään. Ne liikkuvat aivan pinnalla, hetken kysymyksissä, eikä sitä syvempää tietoa, jonka päälle kaikki olisi rakennettava, levitetä ollenkaan.

Jos uniot uhraisivat viidennen osankaan siitä rahasta mitä ne joutuvat kuluttamaan lakkoavustuksiin y. m. taistelukulunkeihin, tietoisuuden levittämiseen oman jäsenistönsä ja sen työväen keskuudessa, jota he tahtovat järjestöihinsä saada, säästettäisiin sillä summalla vähintään kolmasosa niistä vaivoista mitkä joukkojen tietämättömyyden tähden työselkkausten muodossa järjestöjen eteen tulevat. Sillä yksinään sillä seikalla, että työnteettäjä tietää työväkensä tietoisesti seisovan jonkun vaatimuksen takana, vältetään monasti taistelu ja päinvastoin; minkä enemmän työnteettäjä luottaa siihen ettei työläiset jaksa vaatimustensa puolesta taistella, tuntee hän halua kieltäytyä myönnytyksiä tekemästä.

Siis puhtaasti unioiden aineellisen edistyksen kannaltakin katsoen olisi valistustyö asetettava ensi tilalle ja muut yritykset vasta toiselle.

Mutta Amerikan unionistista liikettä vaivaa vielä hirveänä taakkana se seikka, että sen etumaisetkin toimitsijat ovat itsekin vielä niin perin tiedottomia. Monien suurien ammattiliittojen päävirkailijat eivät ole tietoisuudessa keskinkertaisen sosialistiosaston jäsenen tasolla yhteiskunnallisista aioista ja suurin osa on niin luutunutta kaavamaiseen järjestötoimintaan ettei se voi mitään muuta nähdä. He monasti vihaavat sosialisteja, tuntiessaan henkisen alemmuutensa niiden rinnalla. Heille ovat tiedonaarteet suletut. Mutta jäsenistölle, varsinkin nuoremmalle ainekselle, joka pelottomasti ja avomielisesti katselee maailmaa, on kehityksen tie avoinna. Heidän edukseen pitäisi unioihin kuuluvien sosialistien tehdä parhaansa saadakseen järjestönsä jokaisessa mahdollisessa tilaisuudessa luovuttamaan varoja valistustyöhön, kirjotettuun ja puhuttuun sanaan. Sitä velvollisuutta ei pitäisi milloinkaan unhottaa kun unionsa kokouksiin menee, eikä sen velvollisuuden tähden pitäisi milloinkaan unhottaa ottaa aktiivisesti järjestötoimintaan osaa. Sillä vallankumouksellisen sosialistiliikkeen selkäranka täytyy rakentua taloudellisesti järjestyneestä työväestöstä ja sen alku tulla nykyisistä järjestöistä.

Mitä hallituksen äänenkannattaja sanoo

New York World, on ollut kaiken aikaa demokraatipuolueen johtavan aineksen ja erityisesti presidentti Wilsonin ohjelman kannattaja. Se on kaiken aikaa ollut niin sanottuna "presidentin lehtenä", joka on tuonut aina ensiksi esiin valkean talon hallitsijan halun ja mielipiteen. Senpätähden lieneekin huvittavaa kuulla mitä se sanoo New Yorkin valtion sosialisten lainlaatijain erottamisesta, juuri vähää ennen kun erottaminen lopullisesti tapahtui. Näin se pauhaa:

"Jos lainlaatijakunnan puheenjohtaja Sweet onnistuu saamaan läpi ajetuksi ohjelmansa karkoittaa lainlaatijakunnasta viisi sosialistista edustajaa sillä perusteella, että ohjelma, jolla heidät on valittu, on ehdottomasti New Yorkin valtion ja Yhdysvaltain parhaimpien etujen vastainen, silloin eduskunnallinen hallitusmuoto on hävitetty tästä valtiosta ja sen uudelleen voimaansattaminen tulee New Yorkin kansalaisten tärkeimmäksi tehtäväksi.

"Oikeusvaliokunnan enemmistön raportti on sellainen kuin voitiin odottaakin. Puheenjohtaja Sweet nimitti oikeusvaliokunnan valmistamaan tällaista raporttia. Koko toimenpide oli hänen järjestämänsä. Hän teki syytökset, hän ylivalvoi viiden sosialistisen lainlaatijan toimestaan pidättämistä, hän nimitti komitean, hän oli näkymättömänä paasina "oikeuslaitoksessa", joka johti kuulusteluja ja hän saneli tuomion. Lainlaatijakunnan kunniaksi on luettava, että kaikista Sweetin ennakkotoimenpiteistä huolimatta tarkoituksella taata hänen ristiretkensä menestyminen, valiokunnan kolmestatoista jäsenestä vain seitsemän oli riittävän orjamaista hyväksyäkseen hänen ennakolta keittämänsä tuomion. Jälelläolevat kuusi jäsentä erosivat enemmistön raportista itse kukin omalla erikoisella tavallaan ja Sweetin ohjelma sai vain niukan enemmistön.

"Tulevaisuus näyttää onnistuuko Sweet ajamaan ohjelmansa läpi lainlaatijakunnassa. Jos hän onnistuu, silloin New Yorkissa on tehty ennakkopäätös, jonka mukaan vähemmistöllä ei ole oikeuksia, joita enemmistöt olisivat velvolliset kunnioittamaan; jonka mukaan poliitillisia puolueita voidaan mielivaltaisesti julistaa laittomaksi ja niiltä kieltää osallisuus esikunnalliseen hallitukseen, elleivät niiden ohjelmat ja menettelytavat ole hyväksyttäviä puolueelle, joka hetkellisesti kontrolleeraa lainlaatijakuntaa.

"Esittääksemme asian vieläkin suoraviivaisemmin" niin tällaisessa tilanteessa porannuksien aikaansaamiseksi, jotka ovat epämiellyttäviä enemmistölle, on vedottava voimaan. Perustuslailliset tiet ovat suletut, perustuslailliset toimenpiteet ovat kiellettyjä.

"Tällaisilla ehdoilla ei voi olla itsehallintoa eikä vapaata hallitusta. Yksikään anarkisti ei ole koskaan antanut sellaista iskua eduskunnalliselle hallitusmuodolle kuin on se, mitä puheenjohtaja Sweet ja hänen lakeijansa suunnittelivat.

"Tulevaisuus näyttää onko lainlaatijakunnassa riittävästi todellista amerikalaisuutta pelastaakseen New Yorkin tämän typerimmän ja itsevaltaisemman seikkallun seurauksista. World ei voi käsittää mitään vaarallisempaa tänä levottomuuden ja tyytymättömyyden aikana kuin sen että lainlaatijakunta vahvistaisi sellaisen periaatteen, että kokonaisilta vaalipiireiltä riistetään edustusoikeus, jos niiden politilliset teoriat eivät ole hyväksyttäviä lainlaatijakunnan enemmistölle ja että näillä valitsijapiireillä ei ole muuta keinoa paitsi väkivalta saadaksensa huojennusta todellisiin tai kuviteltuihin vaikeuksiinsa.

"Koko toimenpide on häpeä valtiolle. Sweet pani sen alulle neuvottelematta yhdenkään vastuunalaisen republikaanisen johtajan kanssa siinä ilmeisessä uskossa, että tällainen menettely lisäisi hänen tilaisuuksiaan saada republikaanipuolueen nimitys valtion kuvernööriksi. Patriotismi, jolla hän on koettanut koristaa kuulustelut, on pelkkää petosta, mutta kysymys, jonka tämä mistään välinpitämätöin viran tavoittelija on herättänyt on mitä vakavin suhteessaan hallituksen pysyväisyyteen New Yorkissa.

"Ei voi olla olemassa minkäänlaisia poliittisia takeita hallituksen pysyväisyydestä jos eduskunnallinen hallitus on narrien ja fanatiikkojen armoilla, olkootpa ne sitte radikaaleja tai taantumuksellisia."

World voi puhua oikein tosissaankin demokratian puolesta. Mutta vaikkapa niinkin olisi, niin tosiasiaksi jää ettei nykyisin enää ole mitään kansanvaltaisia laitoksia jälellä. Ne on ryöstetty trustivallan yksityisomaisuudeksi. Ainoastaan työväki voi ne siltä takasin vallottaa. Ja se tulee sen tekemäänkin. Se näyttää jo ensi vaaleissa New Yorkin porvaristolle että "joitakin ihmisiä voi narrata kaiken aikaa, kaikkia ihmisiä jonkun aikaa, mutta koskaan ei voi narrata kaikkia ihmisiä kaikkea aikaa."

LASTEN KEVÄT 1920

Nyt on valmiina tämän vuotinen Lasten Kevät. Sisällyksestä mainittakoon seuraavat kirjotukset: Mikael Rutanen runossaan "Kevät" kertoo lapsille siitä tunnelmasta ja ilosta minkä luonto synnyttää kaikille lapsille kevään tullen. "Mummon kertomus" on helppotajuinen selostus siitä olotilasta missä työväenliike on nykyaikana. "Sosialismin puu" on nimenä pienellä näytelmäkappaleella minkä lapset ilman suurempia vaikeuksia voivat esittää, näyttämö on metsämaisema. Hauskan selostuksen lintujen laulutavasta saa luettua "Linnut musikantteina", kirjotukseen on liitetty nuotit jotka pianolla soitettuna täydellisesti matkivat näiden parhaiden laulajien erikoiset säveleet. K. Rautio on antanut julkaisulle kauniin sävellyksensä nimeltä "Orpo", lauluun kuuluu pianon säestys soolon avuksi, lapset voivat helposti harjoittaa laulun ja esittää sen iltamatilaisuuksissa. "Tarina eräästä liikeyrityksestä", kirj. Aino; "Gardnerin ihanneliiton toiminnasta", kirj. Viola Asunmaa, ja "Punainen raitiotievaunu", kirj. Svea-täti, ovat kaikki lasten helposti luettavia ja ymmärrettäviä kertomuksia. Runoja ovat kirjoittaneet Eemeli Rautiainen, Fanny Virtanen ja Felix H. ja sopivat nämä ohjelmanumeroiksi iltamiin lapsille. Kuvia on Norwoodin, Detroitin, Newportin ja Astorian Ihanneliitoista, kuvat ovat niin hyvin onnistuneita, että tuntee nämä lapset helposti. — Kirjallisuuskomiteat, Ihanneliittotoimikunnat, ottakaa heti ja tilatkaa Lasten Kevät paikkakunnillenne jotta ne joutuvat ajoissa perille. Toverin konttorista postitetaan kaikki tilaukset samana päivänä kun tänne saapuvat. Lasten Kevät maksaa 25 senttiä. Yksityiset voivat tilata julkaisun lähettämällä maksun postimerkeissä.

S. S. Järjestön organiseeraajan Aaro Hyrskeen matkaohjelman lännen valtioissa:

HUHTIKUULLA:

Leadville, Colo., .. 16, 17, 18, 19 p.
Hanna, Wyo. 21, 22, 23, 24, 25, 26 p.
Rock Springs ja Reliance, Wyo., 27, 28, 29, 30 p., ja—

TOUKOKUULLA: 1 ja 5 p.

Superior, Wyo. ..... 2, 3 ja 4 p.
Frontier, Wyo., ... 6, 7 ja 8 p.
Diamondville, Wyo. .. 9, 10, ja 11 p.
Bingham, Utah, ... 13, 14 ja 15 p.
Park City, Utah ... 16, 17 ja 18 p.

Rock Springsin ja Reliancen osastojen on sovittava keskenään minä päivinä niiden osalle merkityistä päivistä organiseeraajan on oltava miljäkin näistä paikkakunnista.

Mitä Suomen kommunistit tahtoisivat tehdä

(Eräs vanha puoluetoveri on lähettänyt meille kirjasen jota Suomessa on salaisesti levitetty työläisten keskuuteen kommunistien toimesta. Se sisältää kokoelman suomalaisten kommunistien tärkeimmistä päätöksistä ja kiihkeimmistä akitatsioniartikkeleista. Suurin osa näistä kirjotuksista on tähdätty Suomen sosiaalidemokraatista puoluetta vastaan, jota mekin olemme puoltaneet ja puollamme, niinkauvaan kun Suomen työväki kerran näkee edulleen sopivaksi seisoa sen takana niinkin yksimielisenä kuin se on näihin saakka seisonut. Vaikka emme voikaan yhtyä kirjotuksissa esitettyyn väkivaltaiseen kapinan aikeeseen, julkasemme ne kuitenkin tässä, näyttääksemme lukijoillemme minkälaisten ainesten kanssa kotimaamme puolue, ulkonaisten vastusten lisäksi, joutuu tekemisiin, toivolla että tämä auttaisi meitä paremmin ymmärtämään oikeuksistaan kamppailevan Suomen työväen vaikeuksia. — Toim.)

Suomen työväki ja nykyinen tilanne.

(Suomalaisen Kommunistisen Puolueen syyskuulla 1919 pidetyn puoluekokouksen päätöslausunto.)

1. Kommunistien suhde Suomen sosialidemokraattiseen Puolueeseen.

Suomalaisen Kommunistisen Puolueen puoluekokous toteaa;

a) että Suomen sos.-dem. puolue johtoryhmänä kautta jatkuvasti saijli hävälstävän sitä vallankumoustaistelua, johon Suomen työväenluokka v. 1918 nousi torjuakseen lahtarien hyökkäyksen, jota taistelua Suomen työväki aina on pitävä etuvartiotaisteluna vapautuksensa tiellä, niinkuin se sen uhrautuvia sankareita kunnoittaa ominaan, ja yhdessä muiden työläisten kanssa, kansainvälisen proletaarisen vallankumouksen esitaistelijoina;

b) että Suomen sos.-dem. puolue johtaa Suomen työväenluokkaa harhaan täydelleen väärin esittäen pääoman nykyisen luonteen, imperialismin, ja ajaen politiikkaa, joka hyväksymällä porvarillisen, vieläpä sellaisenakin epäkansanvaltaisen hallitusmuodon, ja äänestyksessä kannattamalla lahtaripresidentin valitsemista, pyrkii kytkemään Suomen työväen yhä tujemmin porvarisvaltion, s. o. riistäjien sortokoneiston palliisivaltaan;

c) että Suomen sos.-dem puolue uskottelee sovittelupolitiikkansa ansioksi porvariston tekemät mitättömät myönnytykset — kurjan vaillinaisen amnestian, poikkeuksilla mitättömäksi tehdyn 8-tunnin työpäivän, mitä ahtaimmalle aidatun toimintamahdollisuuden y. m. — vaikka nekin ovat vain käydyn vallankumoustaistelun vaikutusta sekä uutta purkausta pelkäävän porvariston turhia yrityksiä vieroittaa köyhälistöä pois vallankumouksellisesta taistelusta;

d) että Suomen sos.-dem. puolue, Suomen "puolueettomuuden" ja "isänmaan", s. o. lahtarivallan puolustuksen varjolla, asiallisesti on antanut ja antaa tukensa Suomen lahtariporvariston sodankäynnille Venäjän Neuvostovaltaa ja sen kautta maailman vallankumousta vastaan samalla, kun se häikäilemättömällä taistelullaan kommunistisia toimitsijoita ja järjestöjä vastaan ehkäisee ja vahingoittaa Suomen työväen vallankumouksellista valmistaumista edessä olevia taisteluita varten, jonka kaiken perusteella puoluekokous leimaa Suomen sos.-dem. puolueen, sen nykyisen johdon edustamana työväenluokan pettäjäksi ja viholliseksi, kansainvälisten työväenpetturien ja vallankumouksen pyövelien. Nosken ja Scheidemannin puolueen vertaiseksi, sekä pitää selvänä, että Suomen työväki ensi tilassa, periaatteellisesti ja järjestöllisesti, on täydelleen erkaneva tästä petturipuolueesta.

2. Suhde vasemmistolaisiin.

Puoluekokous toteaa, että Suomen työväen keskuudessa on käynnissä huomattava liike, joka tyytymättömänä Suomen sos.-dem. puolueen nykyisen johdon ja valtiopäiväryhmän harjoittamaan työväen asian kavaltamispolitiikkaan, pyrkii siitä eroon. Tämän liikkeen perustana on epäilemättä rehellinen, proletaarisesti tietoinen pettureista irti pyrkiminen, mutta sen yhteydessä on ilmiöitä, joista puolueekokous pitää velvollisuutenaan varoittaa Suomen työväkeä.

Eräät vasemmistolaiset näyttävät pyrkivän vain nykyisen puojuejohdon muuttamiseen joko suhteellisen osanottonsa kautta tai sen täydelleen uudistaen, toiset taas pitävät välttämättömänä uuden puolueen perustamista. Puoluekokous lausuu, että vain täydellinen ja selvä periaatteellinen ja järjestöllinen eroaminen työväen asian pettureista on menestyksellisen luokkataistelun ehdoton edellytys.

Puoluekokous tehostaa, että senkin jälkeen jää taistelevan proletariaatin mukaan vielä aineksia, jotka tietäen tai tietämättään epäselvillä, joskin "jyrkillä", usein pelkästään sanaradikaalisilla puheenparsilla koettavat säilyttää työväen luottamuksen, mutta itse teossa sekoittavat ja ehkäisevät työväen vallankumouksellista valistus- ja valmistustyötä sekä toiminnan hetkellä epäröimisellään ja horjumisellaan pettävät työväen asian, sen ratkaisevan taistelun lahtariterroria vastaan ja oman valtansa, proletaarisen diktatuurin puolesta.

3. Kommunistinen valistus- ja järjestämistyö.

Puoluekokous teroittaa Suomen vallankumoukselliselle köyhälistölle, että vain vallankumouksellisessa tositoiminnassa kehittyvät periaatteellinen selvyys, taistelukunto ja kokemus sekä pettämätön toveruus, joita ijman vallankumouksen onnistuminen on mahdoton. Sitä varten on vallankumouksellisten työläisten perustettava salaisia ja, mahdollisuuksien mukaan, julkisia järjestöjä sekä kaikkialla lakoissa, mielenosoituksissa, kokouksissa y. m. esiinnyttävä työväen asian pettäjiä paljastaen, työväkeä taisteluun kutsuen ja osoittaen sille voiton tietä. Erityisesti vetoomme tässä työssä Suomen punalippujle uskolliseen työläisnuorisoon.

Puoluekokous tervehtii innostuksella tämän vallankumouksellisen valmistelutyön sankarillisia suorittajia, jotka valvoja ja kidutuksia uhmaten valmistavat köyhälistöä taisteluun, ja julistaa, että vain tällaisen työhön osanottajista rakentuu se suuri kommunistinen Suomen köyhälistön puolue, jonka historiallisena tehtävänä on johtaa Suomen työtätekevän kansan edessä oleva kumoustaistelu voittoon.

4. Taistelu kutsuu.

Koko maailmassa nykyisin vallitseva tilanne, joka esiintyy imperialistisen sodan jälkiseurausten kautta kapitalistisen järjestelmän katastrofimaisena järkkymisensä ja luhistumisena, ilmenee selvästi Suomessakin.

Taloudellinen romahdus uhkaa finanssipulan kärjistymisen kautta ja vajtiolliset ristiriidat kehittyvät nopeasti ratkaisuaan kohti. Epätoivoisesti pyrkii porvaristo kokoamaan voimia puolustukseen myyden kansan hien ja veren englantilaiselle finanssi- ja sotilasvallalle. Sen politiikka horjuu lahtariterrorin: työväen lakkojen, järjestöjen, lehtien ja toimitsijain vainoomisen, ja kansan "demokraattisilla" y. m. myönnytyksillä lahjomisen välillä. Kireä aika, ilmeten rahan arvon alenemisena, tavaramarkkinain ja tuotannon epävarmuutena, työttömyytenä, pulina ja nälkänä, pakoittaa palkkatyöläkeä ja maalaisköyhälistöä liikehtimään vaatimusten esittämisen, lakkojen y. m. muodossa, joista ilmeisesti on lähiaikana kehittyvä yleinen kuohunta. Tätä jouduttaa erityisesti se tosiasia, että Suomen lahtarihallitus käskijärsä, entente-imperialismin määräyksestä valmistuu muuttamaan puoleksi peitetyn, Virossa, Aunuksessa ja Inkerissä käymänsä sodan avoimeksi sotaretkeksi maaijman vallankumouksen esitaistelijaa, Neuvosto-Venäjää vastaan. Sotatilan koko kurjuus, heitettynä Suomen kansan niskoille, on välttämättömyydellä nostattava sen vastarintaan ulkomaista rosvoimperialismia ja sen renkiä, omaa lahtarivaltaa vastaan.

Suomen köyhälistölle on historia antanut vastuunalaisen velvollisuuden ja kuniakkaan tehtävän. Sen on muiden maiden vallankumouksellisen proletariaatin mukana, omalta osaltaan tehtävä tyhjäksi maailman voittaja-imperialismin ja Suomen lahtariston sotaiset aikeet Venäjän vallankumousta vastaan. Vallitsevaa sotatilaa ja avoimen hyökkäyksen uhkaa on vallankumouksellisten käytettävä nousevasta kuohuntatilasta synnyttääkseen päämäärästään tietosen proletarisen vallankumouksen, jonka kautta koko lahtarivalta murskataan ja luodaan työtätekevän kansan valta, Neuvosto-Suomi.

Me kommunistit kutsumme Suomen työväkeä, maalaisraatajia, kumouksellisia sotilaita, koko työtätekevää kansaa tähän ratkaisevaan taisteluun.

(Jatk.)